

id: SI_006

model: mistralai/mistral-large-2512

seeds:

04_risiko: sårbarhet

03_relasjon: makt

05_handling: vent

01_perspektiv: strategisk

02_tidhorisont: kortsiktig

Instans SI_006

Seeds: strategisk (maktposisjonering), kortsiktig (nåverdi vs. fremtidssikring), makt (eksterne aktørers påvirkning), sårbarhet (avhengigheter og blindsoner), vent (taktisk utsettelse som verktøy)

Blindsoner i en ustabil balanse

Studieledelsen står overfor en **maktkamp** der eksterne aktører (forsvarsindustri, høyteknologiske bedrifter) dikterer kortsiktige kompetansebehov, mens universitetets strategiske rolle krever langsiktig robusthet. Den største **sårbarheten** ligger i å overse hvordan disse kreftene sammen undergraver autonom læringsevne – ikke hver for seg.

- 1. Maktens asymmetri** Forsvars- og tech-sektoren har økonomisk og politisk tyngde til å påvirke studieplanen utenfor formelle kanaler (eks.: praksisplasser, masteroppgaver, eksterne forelesere). Risiko: Programmet blir en leverandør av ferdighetsarbeidere fremfor ingeniører med systemforståelse. **Blindsonen:** Studieledelsen antar at “etterspurt spesialisering” er nøytralt – men den er politisk ladet.
- 2. Kortsiktig vs. strategisk tidshorisont** AI-verktøy og software engineering endres på 12–18 måneder, mens revisjonssykluser er 3–5 år. **Sårbarheten:** Å tilpasse seg dagens trender (eks.: prompt engineering, spesifikke rammeverk) kan skape teknologisk gjeld når studentene møter arbeidslivet. **Eksempel:** Et fokus på TensorFlow i 2020 ville vært utdatert i 2023 (PyTorch dominerer nå). **Løsning:** Vent med å låse spesialisering til etter grunnleggende emner (matte/fysikk) er på plass – disse gir makten til å tilpasse seg senere.
- 3. Autonomi som blindsonen** Studentenes evne til å lære selv blir ofte antatt å vokse organisk. **Realiteten:** Uten eksplisitt trening i metalæring (eks.: hvordan

evaluere nye verktøy, kritisk tenkning om AI-bias) blir de sårbare for hype-sykluser. **Handlingspunkt:** Innfør et obligatorisk 5-poengsemne i “Teknologisk endring og ingeniørrolle” (modellert etter MIT’s “The Human Side of Technology”).

Dissens: Prioriteringene som ikke bør veies likt

Mainstream-logikken sier: “Balanser de tre hensynene.” **SI_006-logikk:** Grunnleggende bredde er ikke forhandlingsbar – den er maktgrunnlaget for alt annet. Uten matematikk/fysikk blir studentene leverandørkjeder for eksterne aktører. **Konkrete tall:**

- **Minimum 30% av emnene** må være grunnleggende (eks.: 4 av 12 emner: diskret matte, lineær algebra, fysikk, systemteori).
  - **Maks 20%** kan være kortsiktig spesialisering (eks.: 2 emner i AI/software engineering, men med fokus på prinsipper fremfor verktøy).
  - **Resten (50%)** bør være hybrid: anvendt bredde (eks.: “Matematikk for maskinlæring”) eller ventende emner (eks.: “Nye trender i software engineering” – oppdatert årlig basert på industriinput).
-

Neste steg

1. Kartlegg maktforholdene

- Gjennomfør en strategisk stakeholder-analyse (hvilke bedrifter har mest innflytelse? Hvilke kompetanser mangler de internt?).
- Lag en “maktmatrise” som viser hvem som presser for hva – og hvor universitetet kan motstå eller utnytte dette.

2. Test sårbarheten i autonomi

- Pilotér et obligatorisk “lær-å-lære”-emne i ett kull (mål: kan studentene selv evaluere nye verktøy etter 1 år?).
- Bruk ventetaktikk: Frys 10% av studiepoengene (1–2 emner) til etter grunnleggende emner er gjennomført – fyll dem med innhold basert på nåværende trender.

3. Institusjonaliser dissens

- Opprett en ekstern rådgivningsgruppe med representanter fra både forsvarsindustri og kritiske stemmer (eks.: forskere på teknologihistorie, etikk).
  - Krev at gruppen leverer to motstridende forslag til studieplan – for å tvinge frem blindsoner.
-

SI_006 avslutter: Den største risikoen er ikke å velge feil, men å tro at valgene er nøytrale. Makt, sårbarhet og tid er alltid i spill.